

[Hagbart Berg.]

f. Eks. paa Gas- og Elektricitet ned paa et Niveau, der er rimeligt, og som svarer til Produktionsomkostningerne. Nu er det interessant at se, hvad Socialdemokraterne betragter som rimelige Priser, der svarer til Produktionsomkostningerne. For ikke at komme i Karambolage med det ærede Medlem Hr. Dahlgaard skal jeg holde mig til de Artikler, der har staaet i hans Partis Hovedorgan „Politiken“. Det radikale Venstres Hovedorgan har regnet ud, at Kommunen har solgt Elektricitet med 130 — siger og skriver 130 — Procents Avance. Jeg ved altsaa ikke, om man mener, at dette er en rimelig Pris. Selvfølgelig har man her i København som andre Steder gentagende nedsat Prisen, og jeg skal heller ikke sige, det er nogen høj Pris; det er klart, at en Vare af den Karakter er der Mulighed for at sælge langt billigere i en Storby med mange Beboere og med høj Bebyggelse end i Købstæderne og endnu langt billigere end ude paa Landet. Jeg skal saaledes ikke kritisere selve Priserne, men her taler vi om Problemet: indirekte Skat, og da er det klart, at i Forhold til Værkernes Anlægssum og i Forhold til den Pris, hvortil man kunde sælge, er der Tale om en glubende indirekte Beskatning. Det er interessant at se, at naar Socialdemokraterne skal forsvare noget, saa gør de Forsøg paa at finde en Udvej. Jeg lagde Mærke til, at da denne sensationelle Nyhed skulde i det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Blad, kom Artiklen herom ikke til at staa med spærrede Typer paa Bladets Forside, skønt man skulde tro, at Partiet havde Interesse i at vise, hvilket glimrende kommunalt Styre man havde i København, som kunde skaffe et saa kolossalt Overskud paa de kommunale Værker. Nej, Artiklen var gemt hen i Bladet og sat med næsten ulæselige Typer, men man kunde alligevel finde ud af den. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har en fænomenal Evne til at finde det forløsende Ord i en vanskelig Situation. Da det ærede Medlem eksempelvis skulde forsvare, hvorfor Socialdemokraterne paa een Gang var gaaet fra Frihandel til Told, fandt det ærede Medlem paa Slagordet: Opdragelsestold. Nu skal det ærede Medlem ogsaa forsvare denne

kolossale Beskatning her, og saa har han fundet paa et nyt Slagord, nemlig: offentlig Opsparing. Læg Mærke til, at naar der er Tale om offentlig Opsparing, kan man tillade sig hvad som helst. Der er i og for sig ikke Spor i Vejen for at monopolisere en Virksomhed, som f. Eks. Postvæsenet; det kunde tage 30 Ø. for et Brev i Stedet for 15, uagtet man meget vel kan nøjes med de 15 Ø. Efter det ærede Medlems Teori kunde Postvæsenet altsaa udmærket godt tage 30 Ø. ud fra den Begrundelse, at Pengene gaar i en offentlig Kasse. Jeg skønner saaledes, at der er aabnet vide Muligheder paa den indirekte Beskatnings Omraade, efter den nye Teori, som Socialdemokraterne her har gjort sig til Talsmænd for.

Jeg vil slutte disse Udtalelser med at sige, at vi nu, efter snart to Aars Venstre-styre, staa saaledes i det politisk, at det i stedse stigende Grad baade i Ord og i Gerning er blevet erkendt, at Venstres Saneringspolitik har været den rette og har været nødvendig. Angaaende den anden Side af Venstres Politik, den erhvervs-politiske, skal jeg henvise til, hvad jeg sagde før, at alle vore betydende Organer for de forskellige Erhverv i stigende Grad har givet Tilslutning til den Linie, vi har været inde paa. Det største Parti i Oppositionen, Socialdemokratiet, har, for at holde os til den seneste Tid, med god Villie ført 3 Angreb paa den nuværende Regering, Angrebet ved Landstingsvalget, Angrebet i Anledning af Privatbankens Ordning og endelig det tredje Angreb for nylig under Behandlingen af Dækningslovene. Alle disse Angreb er ført med samme gode Villie, men de er ført med aftagende Styrke, og ingen af dem er ført med Held. Jeg skulde tro, at der i og for sig ikke er nogen særlig Grund til at være ked af dette, at vi meget godt i Aar kunde faa en rolig Arbejdsperiode her paa Rigsdagen. Der er fremsat Forslag af en saadan Karakter og en saadan Vigtighed, at de meget vel kunde danne Grundlag for et frugtbart Samarbejde Partierne imellem, og jeg tror heller ikke, man i den store Befolkning vilde anse det for et Minus, hvis der i denne Samling ikke kom saa mange storpolitiske Opgør, som vi har været Vidne til før. Man ønsker nu et roligt Arbejde paa